

Stanisław Kardynał Dziwisz
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Kraków, 14 marca 2011 r.

Drodzy kapłani,
animatorzy ruchów, stowarzyszeń i wspólnot religijnych,
wszyscy adorujący Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie,

W czasie przygotowania do beatyfikacji Jana Pawła II rozwinęło się w naszych wspólnotach wiele pięknych inicjatyw. Chciałem w tym słowie zwrócić uwagę na jedną z nich, na działania zmierzające do ożywienia adoracji Najświętszego Sakramentu. Papież uczył, że „Eucharystia powinna być przechowywana jako duchowe centrum wspólnoty zakonnej i parafialnej” (*List z okazji 750-lecia Święta Bożego Ciała z 28 maja 1996 roku*), a „obecność Jezusa w tabernakulum winna stanowić jakby *biegun przyciągania* dla coraz większej liczby dusz w Nim zakochanych” (*List apostolski Mane nobiscum Domine 18*).

Taką rolę pełniła adoracja w życiu Jana Pawła II. Rozpoczął on swój dzień w kaplicy, przed tabernakulum, gdzie dłuższy czas trwał na modlitwie. Przychodził tam także w innych porach dnia. Były to krótsze i dłuższe chwile modlitwy, a wśród nich codziennie było również 15 minut adoracji. W każdy czwartek przeżywał godzinę świętą. Nigdy jej nie opuszczał, nawet podczas najbardziej intensywnych podróży apostolskich. Spędził niejedną noc na modlitwie w kaplicy, szczególnie wtedy, gdy piętrzyły się problemy w Kościele i świecie.

Wyrażam więc radość, że Centrum Jana Pawła II *Nie lękajcie się!* w Krakowie, podjęło działania mające na celu budzenie pragnienia adoracji w sercach ludzi wierzących. Z serca błogosławię inicjatywie, która przybiera postać ruchu modlitewnego o nazwie „Adoremus”. Zachęcam duszpasterzy, animatorów wspólnot religijnych i wszystkich wierzących, do życzliwego zainteresowania się tą inicjatywą oraz do nieustannego podejmowania działań umacniających wiarę w obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie i ukazujących znaczenie adoracji naszego Pana i Zbawiciela. Proszę miłosiernego Boga, aby w naszych parafiach i sanktuariach, pośród różnych dzieł, powstałych z inspiracji życia i nauczania Jana Pawła II, rozwijał się również ruch modlitewny, ogarniający mężczyzn i kobiety, młodzież i dzieci, wskazujący szczególne miejsce w świecie modlitwy ludziom chorym. Ruch ten może stać się jednym z pięknych owoców beatyfikacji Papieża, który od rozmowy z Bogiem rozpoczął i na niej kończył wszelkie działania.

Życzę wszystkim, aby doświadczyli błogosławionych owoców wytrwałej modlitwy przed Najświętszym Sakramentem. Niech przyczynia się ona do głębszego przeżywania Mszy Świętej, gorliwszego dążenia do świętości, a także większej skuteczności apostolskiej. Nasze pełne wiary wstawiennictwo przed Bogiem jest prawdziwym wsparciem duchowym dla małżeństw i rodzin, dla pracujących i bezrobotnych, dla walczących o prawdę i sprawiedliwość, dla broniących życia i godności człowieka, dla całego dzieła nowej ewangelizacji.

Zawierzam wszystkich Tej, do której Jan Paweł II kierował słowa „totus Tuus”, Maryi, Matce Syna Bożego i naszej Matce.

+ Stanisław kard. Dziwisz
Arcybiskup metropolita Krakowski